

«Εάν η χώρα μας εκβιαστεί, δεν θα το υπομείνουμε απλώς παθητικά. Θα ήταν οι Έλληνες, οι οποίοι για μια δημοκρατική απόφαση που πήραν, θα εκβιάζονταν», τονίζει σε συνέντευξή του στο φύλλο του Σαββατοκύριακου της αυστριακής εφημερίδας Der Standard, ο υποψήφιος βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - και, όπως γράφει η εφημερίδα, πιθανός υπουργός Οικονομικών μιας ενδεχόμενης κυβέρνησής του - Γιάννης Δραγασάκης.

Ο ίδιος διερωτάται ταυτόχρονα για το «πώς θα αντιδρούσαν οι άνθρωποι στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, στην Ισπανία, στην Ιταλία, σε μια τέτοια αντιδημοκρατική συμπεριφορά, και ποιόν θα ωφελούσε όλο αυτό, την Ευρώπη ή τους ακροδεξιούς και τη Μαρίν Λε Πεν. Για το λόγο αυτό δεν επιθυμούμε να λάβουμε μονομερή μέτρα».

Απαντώντας καταφατικά στο ερώτημα εάν μπορεί να φανταστεί ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή μεμονωμένες κυβερνήσεις της ΕΕ πουν απλώς «όχι» στις αιτιάσεις του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Δραγασάκης διευκρινίζει πως «κάθε χώρα-μέλος μπορεί να οδηγηθεί σε μια δύσκολη θέση και να ταπεινωθεί, εάν κάτι τέτοιο θέλουν οι εταίροι της. Αλλά ταυτόχρονα μπορεί επίσης μια μικρή χώρα να προκαλέσει μεγάλη ζημία. Το ερώτημα είναι ποια Ευρώπη θέλουμε. Να πάμε στην κατεύθυνση της εκατέρωθεν καταστροφής;»

Αναφερόμενος στο θέμα του χρέους παρατηρεί πως «με ένα βάρος χρέους που δεν βιώσιμο, δεν μπορεί κανείς να προχωρήσει. Οι αγορές δεν μας εμπιστεύονται, δεν μπορεί κανείς να χαράξει δρόμο προς την ανάπτυξη. Άρα εάν μπορέσουμε να συμφωνήσουμε πως το χρέος της Ελλάδας δεν είναι βιώσιμο, τότε θα περάσουμε σε μια διαπραγματευτική διαδικασία, στην οποία θα έχουμε τις ιδέες μας και προτάσεις, αλλά και θα είμαστε πρόθυμοι να ακούσουμε τι λέει η άλλη πλευρά».

Υπενθυμίζοντας πως μια σειρά χωρών με πολύ χαμηλότερο ποσοστό χρέους χρεοκόπησαν, όπως η Αργεντινή ή η Ουκρανία, ο κ. Δραγασάκης τονίζει πως το αποφασιστικό είναι οι προοπτικές ανάπτυξης και εάν αυτές είναι καλές μπορεί να αντεχθεί μεγαλύτερο χρέος. Υπήρξε εποχή που το χρέος της Ελλάδας ήταν στο 100% του ΑΕΠ και το λάθος ήταν ότι δεν έγινε μείωσή του στις φάσεις ανάπτυξης. Τώρα οι δανειστές ζητούν να πληρωθεί μέσα από ένα πλεόνασμα στον προϋπολογισμό που έχει οριστεί στο 4,5% έως το 2020 και αργότερα θα αυξηθεί στο 7%, και με ένα τόσο υψηλό πλεόνασμα δεν υπάρχουν περιθώρια να γίνει κάτι άλλο.

Κατά την άποψή του, η αποπληρωμή χρέους θα πρέπει να συνδέεται με ανάπτυξη, εάν υπάρχει υψηλή ανάπτυξη θα γίνεται μεγαλύτερη αποπληρωμή και αυτή ήταν η αρχή που εφαρμόστηκε με τη Συνθήκη του Λονδίνου για το χρέος της Γερμανίας.

Εάν συμφωνούμε όλοι πως το όριο του δημόσιου χρέους πρέπει να βρίσκεται στο 60% του ΑΕΠ, τότε χρειαζόμαστε ένα ευρωπαϊκό σχέδιο, που θα επιτρέπει σε όλες τις χώρες-μέλη να μειώνουν το χρέος τους, αναφέρει, προσθέτοντας ότι για αυτό το λόγο ο ΣΥΡΙΖΑ επιμένει σε μια ευρωπαϊκή διάσκεψη για το χρέος και «εάν δεν είναι δυνατό να πείσουμε τους Ευρωπαίους εταίρους για αυτό, τότε θα πρέπει να βρούμε μια λύση για το ελληνικό χρέος».

Απαντώντας σε άλλο σημείο της συνέντευξης στο ερώτημα, γιατί πιστεύει πως ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ικανός να κυβερνήσει τη στιγμή που ο αρχηγός του, Αλέξης Τσίπρας, είναι 40 χρονών και χωρίς κυβερνητική πείρα, ο Γιάννης Δραγασάκης επισημαίνει πως «η Ελλάδα καταστράφηκε από πολύ έμπειρους πολιτικούς» και τώρα χρειάζονται νέοι άνθρωποι, οι οποίοι έχουν τη βούληση να προσπαθήσουν κάτι καινούριο.